Dimarts 17 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 13,36-43): En aquell temps, (...) s'aproparen a ell els seus deixebles, dient: «Explica'ns la paràbola de la zitzània del camp». I ell els respongué dient: «(...) Així com es recull la zitzània i es crema al foc, així serà a la fi del món: enviarà el Fill de l'home els seus àngels i recolliran del seu regne tots els escàndols i aquells que cometen iniquitat, i els llançaran al forn de foc. Allí hi haurà el plor i el cruixir de dents. Aleshores els justos resplendiran com el sol en el regne del Pare d'ells. El qui tingui orelles, que escolti».

No tot acaba amb la mort: el judici de Déu

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, la paràbola de la zitzània ens transmet un doble missatge. Primer, per al temps actual: durant aquest "temps de l'Església" constatarem que juntament amb el Regne de Déu —que ens portà Jesucrist— apareix també el mal. Déu no es precipita en extirpar-lo: és la "paciència de Déu", que respecta la llibertat humana, perquè Ell ens deixa caminar aferrats a una corda molt llarga.

Segon, per al més enllà del temps: no tot acaba amb la mort. És la certesa fonamental de què parteix la fe cristiana (i, en distintes modalitats, és comuna a tota la humanitat). La persona sap, en certa manera, que hi ha quelcom més, una altra cosa. Això significa que tenim una responsabilitat envers Déu, que existeix un judici, i que la vida humana pot fructificar o fracassar.

—Us demanem, Senyor, que ens ajudeu a donar fruit en les nostres vides, un fruit que romangui. Solament així la terra es transforma de vall de llàgrimes en "jardí de Déu".